

Nyhetsbrev – Mars 2018

Vi vill gärna veta vad som händer och dela det vidare!

Har du något att dela som lämpar sig förkommande IofCs Nyhetsbrev?

Skriv till oss och berätta.
Digitalt eller brevledes:
iofc.sverige@gmail.com
IofC, Pionvägen 19
191 47 Sollentuna.

Anna av Novgorod;

Vårt Ukrainska utbytesprojekt för ungdomar kretsande kring vikingaprincessan Ingegerd Olofsdotter har blivit officiellt antaget som en del i det Europeiska Kulturarvsåret 2018.

Veckomöten 2017

Veckomötena, varannan vecka, utvecklade sig under året till att anställda och medlemmar i IofC i Stockholm, kunde lära känna varandra och ta del av den planering och det arbete som pågått i olika former under året. Hassan Mohamed, Nik Dee-Dahlström, Rishabh Khanna, Rosmarie Lilliehöök, Maria Langefors, Osama Rantisi och ibland Tatiana Sokolova och lille Arne var de som oftast möttes. En stilla stund inledde mötet och under hösten läste vi korta avsnitt ur boken "Glädje" ("Joy") av Desmond Tutu och Dalai Lama. Något av personalvård präglade samtalen och gemenskapen. Ett 15-tal möten pågick under 2017 och de har fortsatt under januari, februari och mars 2018.

Maria Langefors
BG 900-6644

Jubilerande!

50-årsjubileum i Panchgani.

Efter 10 år är vi tillbaka i Indien. Konferenscentrat Asia Plateau firar 50 års jubileum under 5 dagar. Festligheterna startade med en ceremoni i trädgården, där gäster från Panchgani stad och andra platser deltog. Såsom en indisk tradition föreskriver började ceremonin med att man slår sönder en kokosnöt. Huvudtalare vid invigningen var David Young, 94, från England. Han har haft en stor del i tillkomsten av Asia Plateau och han gav ett mycket uppskattat tal. Under de följande dagarna gavs prov på olika saker som pågår i Indien. Träningskurser hålls för företag, familjer, ungdomar och även för tjänstemän i olika delstaters förvaltningar. Vi hörde om hur delstaten Madhya Pradesh beslutat tillsätta ett "Ministry of Happiness". Mannen som tillsattes som minister berättade hur han tog sig an denna udda uppgift. Hans beslut var att allt skulle ske med volontärer, och det fungerar nu med flera tusen frivilliga krafter. Man anordnar allehanda aktiviteter på olika håll i delstaten för att människor skall bli gladare.

En genomgående tråd i alla program på Asia Plateau är att stilla stund och personlig förvandling är en naturlig och viktig del i allt som görs. För 10 år sedan omvandlades farmen som tillhör centrat till Grampari, ett utvecklingscentrum för omgivande byar. Kurser hålls för att lära ut jordbruksmetoder, vattenhushållning och mycket mer. Alla anställda på Grampari liksom på hela Asia Plateau börjar arbetsdagen med en stilla stund. Kvinnorna på Grampari hade sytt tygväskor till alla deltagare på jubileet.

För min del var det betydelsefullt att kunna vara med. Jag hade en del i teaterns tillkomst för c:a 45 år sedan. Jag installerade en del av den tekniska utrustningen och hade planerat att spendera några dagar på att underhålla och reparera belysningssystemet i teatern. Den fuktiga monsunperioden orsakar stort slitage på allt möjligt. Jag var dock nöjd med att konstatera att det mesta faktiskt fungerar och kan användas. Valerie och jag fick tillfälle att träffa många gamla vänner som kommit från olika delar av världen förutom Indien.

Antero Tikkanen

Mitt namn är Carita Rehn och jag är för tillfället praktikant på lofC i Stockholm. Jag är halvfinsk/halvsvensk, och eftersom mina föräldrar har arbetat i Östafrika (Etiopien och Tanzania) så spenderade jag mycket av min barn- och ungdom där. Denna internationella och mångkulturella bakgrund har på många sätt format mig till den jag är idag och bidragit till mina värderingar och hur jag ser på världen.

Jag visste tidigt att jag ville arbeta med lokala och globala samhällsfrågor, allt från hållbar utveckling till mänskliga rättigheter och samhällsdrivna teknologiska innovationer. År 2012 flyttade jag till Australien och började en treårig kandidatutbildning (Government and International Relations) vilket jag tog examen ifrån i december 2015. Sedan augusti 2016 studerar jag en tvåårig Master (Globala Studier) på Göteborgs Universitet men då jag nu endast har examensarbetet kvar bestämde jag och min sambo oss för att flytta till storstaden strax före nyår.

Av en ren slump hittade jag lofCs hemsida och blev direkt både fascinerad och intresserad av arbetet ni gör. Sedan början av 2018 har jag lärt mig oerhört mycket, träffat många och haft mycket intressanta samtal. Jag är tacksam över att få en inblick i lofCs nätverk och jag ser mycket fram emot att fortsätta jobba med er.

MvH Carita Rehn

Zimbabwe ungdomskonferens; 'Change - from the personal to the global'

Tre dagar av ledarskap genom självinsikt med fokus på förändring, ledarskap, reflektion, och fred. Vi delade lofC's principer med praktiska övningar där alla fick ta en titt på sitt eget liv, för att förändra och försonas. Jag ledde kreativa reflektionsövningar i form av teater och gruppdynamik. Vi hade mycket skratt och härlig vänskap byggdes. Möjligheten att titta på sitt inre gavs medan man kände sig stöttad och var öppen att våga. Abel och jag ombads berätta våra livshistorier bl.a. Tillsammans med en pastor som berättade om hans resa med att förlåta personen som dödade hans dotter.

Mina höjdpunkter var t.ex. att sitta vid brasan och att få återkoppla till denna "bit" av Zimbabwe som varit med mig hela livet sen jag var barn och bodde på Colmoreen farm där jag som barn blev inkluderad i deras kultur. Vidare att få uppleva vilken otrolig support de ger varandra i Zimbabwe. De har ett sådant stöd för varandra att man vågar misslyckas och prova igen. För mig är detta viktigt för att kunna växa som människa – att kunna misslyckas väl. Jag var först orolig för att jag skulle ta för stor plats i Zimbabwe och ta över något som redan hade allt som behövdes. Men istället var det precis rätt. Det fanns både plats för mig och min personlighet, men även ett spännande möte med deras kultur på ett personligt plan för att den även är min. Det finns för närvarande 50 ungdomar i Harare och ca. 30 ungdomar i Gweru som träffas 1 gång i månaden. Vi var alla väldigt överväldigade av dessa ungdomar som har sådan inspiration att jobba vidare med detta arbete. Situationen är fortfarande skör eftersom landet känner nya möjligheter och det finns hopp i luften efter Mugabe, men det krävs momentum för att hålla det gående. Det finns en stor möjlighet att återfå Colmoreen Farm och återuppbygga arbetet som gick förlorat och det kommer att kräva mycket arbete för att få gården brukbar igen. Jag föreslog att de kanske kunde skapa ett intern-program, inkludera fysiskt arbete och återställa gården såväl som lofC programmet. Ett sätt som många kan delta i för att få lofC och gården på fötter igen. Detta kan vara början till att göra Coolmoreen till Afrikas Panchghani och fylla ett stort behov i Afrika.

Kjersti Webb

Björn Henriksson

Lämnade oss hastigt fredagen den 23 februari.

